

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/65/2023
Identifikačné číslo spisu:	6619202932
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6619202932.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ F. X., narodeného XX. Z. XXXX, Q., H. XXXX/XX, 2/ D. D.S., narodenej XX. Q. XXXX, Q., H. XXXX/XX, oboch zastúpených advokátkou JUDr. Elenou Matulovou, Poltár, Železničná 287/9 proti žalovaným 1/ SVB Biskupická 10-12, Filákov, Biskupická 1219/10, IČO: 53 001 231, 2/ VIAM - dražobná spoločnosť s. r. o., Košice - mestská časť Západ, Trieda SNP 39, IČO: 44 166 591, zastúpenej spoločnosťou JUDr. Michal Krutek, s. r. o., Trnava, Hlavná 11, Trnava, IČO: 47 254 581, 3/ N. N., narodenému XX. I. XXXX, Q., T.I. G. XXX/XX, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 6C/21/2019, o dovolaní žalovanej 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/7/2022 z 25. augusta 2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi 1/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej 2/ v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 6C/21/2019-287 z 18. augusta 2021 zastavil konanie v časti nároku žalobkyne 2/ vo veci určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby; určil neplatnosť opakovanej dobrovoľnej dražby konanej dňa 28. marca 2019 o 9.00 hod. na Notárskom úrade N. Z. B. so sídlom v Košiciach, Alžbetina 32, ktorej predmetom bola nehnuteľnosť evidovaná na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXXX pre k. ú. Q. a to byt č. X nachádzajúci sa na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu so súpisným č. XXXX vo Q.L., na ulici H., stojaci na pozemku CKN parcelného č. XXXX v podiele 1/1 a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku CKN parcelného č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 1263 m² v podiele 7244/99563 z celku; uložil žalovaným 1/ až 3/ povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %; uložil žalobkyňi 2/ povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov konania.

1.1. Právne vec posúdil v súlade s ustanoveniami § 2 písm. a), § 3 ods. 1 a 6, § 7 ods. 1 až 3, § 10 ods.

1, § 11 ods. 1 a 4, § 12 ods. 1 a 2, § 16 ods. 1 až 3, § 17 ods. 1, § 20 ods. 6 až 13, § 21 ods. 2 a 4, § 22 ods. 1 a 4, § 33 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“), § 7 ods. 1, § 7a ods. 1 a 2, § 8a ods. 2, § 8b ods. 1 písm. h), § 14 ods. 1 a 2, § 14a ods. 1, 7 a 8, § 14b ods. 1 písm. o) zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“), § 151a, § 151b ods. 1, § 151j ods. 1 a 2, § 151l ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania konštatoval podanie žalobného návrhu v zákonom stanovenej lehote. Vo vzťahu k namietaným dôvodom neplatnosti dobrovoľnej dražby žalobcom 1/ ako vlastníkom predmetu dražby uviedol, že nie je nevyhnutné, aby žalobca 1/ podpísal zmluvu o spoločenstve, ani jej dodatky. Podľa § 7a zákona č. 182/1993 Z.z. sa zmluva schvaľuje rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorú podpisuje výlučne osoba zvolená za predsedu a iná osoba poverená vlastními bytov a nebytových priestorov v dome, ktorých podpis musí byť úradne overený. Zákon nevyžaduje podpis ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov, jej schválením je záväzná pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. V prípade prevodu alebo prechodu vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome prechádzajú na nového vlastníka bytu práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spoločenstve. Za neopodstatnenú považoval súd prvej inštancie tiež námietku týkajúcu sa nedisponovania zmluvou o spoločenstve žalobcom 1/. K namietanej neplatnosti dodatku k zmluve vysvetlil, že z výpisu z registra spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov vyplýva, že V. J. D. bola za predsedníčku spoločenstva zvolená dňa 3. augusta 2012, pričom jej funkcia zanikla až dňa 3. marca 2020 zánikom spoločenstva. Žalobca 1/ nepredložil žiaden iný dôkaz, ktorý by uvedené skutočnosti vyvracal. Podľa názoru súdu prvej inštancie bolo v konaní preukázané, že dodatok k zmluve podpísala osoba spôsobilá, preto považoval dodatok k zmluve za platný právny úkon.

1.2. K tvrdeným skutočnostiam žalobcom týkajúcim sa vád zmluvy o výkone správy, ktoré by spôsobovali jej neplatnosť konštatoval, že žalobca 1/ nekonkretizoval žiadnu vadu, ktorou by uvedená zmluva trpela, pre existenciu ktorej by zmluva o výkone správy mala byť neplatná. S poukazom na dôkaznú povinnosť strán v spore v súlade s § 150 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) dôvodil, že bolo povinnosťou žalobcu 1/ uniesť dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdených skutkových okolností. Samotné previazanie V. J. D. a žalovaného 3/ nemohlo mať vplyv na platnosť zmluvy o výkone dražby. K splatnosti pohľadávky a k začatiu výkonu záložného práva v rozpore so zákonom, súd prvej inštancie dôvodil, že oznámenie o začatí výkonu záložného práva bolo žalobcovi 1/ oznámené listom podaným na poštovú prepravu dňa 12. októbra 2018, pričom poštová zásielka bola uložená na pošte dňa 15. októbra 2018 a vrátená ako neprevzatá v odbernej lehote žalovanej 2/ dňa 5. novembra 2018. V tejto súvislosti súd považoval za zrejmé, že k oznámeniu začatia výkonu záložného práva žalobcovi 1/ došlo. K spornosti pohľadávky a jej premlčaniu následne uviedol, že žalobca 1/ nepreukázal vznesenie námietky premlčania. Predložil síce reklamáciu vyúčtovania za rok 2018 z 21. júna 2019, avšak nebolo preukázané, že táto námietka žalovanému 1/ aj bola doručovaná. Samotné vyhotovenie listiny nezakladá žiadne právne následky. Súd prvej inštancie zároveň zdôraznil, že dražba prebehla dňa 28. marca 2019, pričom reklamácia, ktorá zahŕňala aj námietku premlčania, bola vyhotovená až dňa 21. júna 2019, teda po samotnom výkone dobrovoľnej dražby, preto nemôže vyvolávať právne následky, nakoľko v dobrovoľnej dražbe zákon umožňuje vymáhať aj pohľadávku, ktorá je premlčaná. Napokon súd prvej inštancie poznamenal, že k doručovaniu vyúčtovania zákon nestanovuje konkrétny spôsob doručenia, ktorý môže vyplývať aj zo zmluvy o výkone správy. Nepreberanie písomnosti žalobcom 1/ nemôže zakladať pochybnosti, že tieto doručované neboli. Zároveň v zmysle § 9 ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z. je správca oprávnený vyvesiť zoznam neplatičov aj na verejne prístupné a obvyklé miesto v bytovom dome. Už aj z uvedeného je zrejmé, že žalobca 1/ sa mohol dozvedieť o svojom dlhu skôr za predpokladu, keby sa o dané skutočnosti skutočne zaujímal.

1.3. K hodnote pohľadávky, ktorá neprevyšovala ku dňu oznámenia začatia výkonu záložného práva sumu 2 000 eur, súd prvej inštancie poukázal na to, že z vyúčtovania roku 2018 je zrejmé, že pohľadávka žalobcu 1/ bola vo výške 3 553,17 eura, pričom v čase uzavretia dohody a samotného výkonu záložného práva nebola namietaná spornosť, resp. premlčanie pohľadávky. Zároveň žalovaný 1/

v zmluve o vykonaní opakovanej dražby VDS č. 95-15/2018 z 1. marca 2019 v článku XII vyhlásil, že predmet je možné dražiť a taktiež vyhlásil pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky. Písomné vyhlásenie navrhovateľa dražby svedčí o existencii a uplatniteľnosti existujúcej pohľadávky, jej výšky ku dňu podania návrhu a splatnosti. V súlade s § 33 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, za správnosť vyhlásenia o spôsobilosti dražiť predmet dražby a vyhlásenia o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky zodpovedá navrhovateľ. V prípade, ak sa preukáže, že navrhovateľ uviedol nepravdivé vyhlásenia, nesie absolútnu zodpovednosť za škodu, ktorá tým vznikne. V konaní nebolo preukázané, že by pohľadávka žalobcu 1/ v čase podpisovania zmluvy o vykonaní opakovanej dražby bola nižšia ako 2 000 eur, pričom na námietku premlčania žalobcu 1/ nebolo možné prihliadať. V konaní totiž nebolo preukázané, že by takúto námietku uplatnil do ukončenia výkonu dobrovoľnej dražby.

1.4. K námietke týkajúcej doručovania oznámenia o konaní opakovanej dražby až dňa 28. marca 2019, súd prvej inštancie uviedol, že listinným dôkazom bolo preukázané, že žalovaná 2/ poslala oznámenie o konaní opakovanej dražby žalobcovi 1/, ktorú zásielku prevzal dňa 28. marca 2019. Konštatoval, že oznámenie bolo doručené v dostatočnom časovom predstihu, ako aj bolo doručované ďalším osobám v súlade so zákonom. Súd prvej inštancie kontrolou doručení, ako aj preštudovaním dražobného spisu zistil, že oznámenie o opakovanej dražbe bolo mestu Filákovu zaslané dňa 15. marca 2019, ktoré bolo vyvesené na úradnej tabuli mesta od 21. marca 2019 do 28. marca 2019. Zároveň bolo oznámenie zverejnené aj v periodickej tlači až dňa 22. marca 2019. S poukazom na ustanovenie § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách uzavrel, že v danom prípade nebola zachovaná lehota zverejnenia oznámenia o konaní opakovanej dražby najmenej 15 dní na úradnej tabuli mesta a v periodickej tlači. V kontexte uvedeného došlo preto k porušeniu zákona o dobrovoľných dražbách.

1.5. K tvrdenému nedoručeniu znaleckého posudku žalobcovi 1/, súd prvej inštancie dôvodil, že lehota doručovania 30 dní pred dňom konania dražby bola splnená i napriek vráteniu zásielky ako nedoručenej. Znalecký posudok nebol v čase konania dražby starší ako 6 mesiacov, bol v zákonnej lehote doručený žalobcovi, preto žalobca 1/ mal možnosť podať voči znaleckému posudku námietky v lehote 10 pracovných dní od dňa jeho doručenia. Z dôvodu nepodania námietok žalobcom 1/, nebol dôvod vyhotoviť nový znalecký posudok.

1.6. Následne súd prvej inštancie citoval právny záver vyplývajúci z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/58/2018, týkajúci zohľadnenia kritéria miesta, dátumu a času začatia dražby. Dôvodil, že v danej veci sa prvé kolo dobrovoľnej dražby konalo v Mestskom kultúrnom stredisku Revúca, ktorého sa nezúčastnil žiaden záujemca. Opakovaná dražba sa konala v Košiciach, ktoré je vzdialené najkratšou trasou 156 km od samotnej nehnuteľnosti. Mesto Košice je síce bežne dostupné vlastnou dopravou v trvaní takmer 2 hodín, ako aj autobusovými a vlakovými spojmi, avšak v obmedzenom režime, pričom cesta z Filákov do Košíc spravidla trvá do 3 hodín a nevylučuje sa nutnosť prestupu. Pokiaľ sa samotná dražba konala o 9.00 hod., záujemcovia nemali reálnu možnosť v prípade ich záujmu, dostaviť sa do miesta konania dražby, keďže bol prístupný len jeden spoj, aj to s odchodom o 4.00 hod. ráno z Filákov, čo záujemcov mohlo do značnej miery od dražby odrádzať. Uvedené teda mohlo nepriamo obmedzovať možnosti účastníkov konania zúčastniť sa na dražbe. Ďalej tiež poukázal na to, že predmetom dražby bol byt nachádzajúci sa v k. ú. Q.. Je preto zrejmé, že najväčší záujem dražiteľov bolo možné očakávať práve z mesta Q. a z blízkeho okolia. V záujme zachovania regionálneho princípu a potenciality vyššej účasti účastníkov dražby, súd prvej inštancie považoval za optimálne, aby miesto dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti bolo prinajmenšom na území kraja, kde sa nehnuteľnosť nachádza resp. v blízkych prilahlých mestách k nehnuteľnosti. Vzhľadom na lokalitu, v ktorej sa nehnuteľnosť nachádza ako aj to, že išlo o nehnuteľnosť určenú na trvalé bývanie, nebolo možné reálne predpokladať, že záujem o kúpu nehnuteľností bude zo strany záujemcov, ktorí nebyvajú v danej lokalite. Ide presnejšie o lokalitu, ktorá nie je ničím zaujímavá, nenachádzajú sa tam zaujímavé pracovné možnosti, takisto neprichádza do úvahy ani potencialita záujmu za účelom rekreácie. Naopak, ide o oblasť z hlboko poddimenzovanými zárobkovými možnosťami, rovnako nie je lukratívna ani z turistického hľadiska. Zo zápisnice o priebehu dražby je zrejmé, že sa dražby okrem vydražiteľa nezúčastnil nikto, čo navodzuje dojem, že to bolo práve cieľom navrhovateľa dražby a dražobníka. Súd prvej inštancie vychádzajúc z vlastnej rozhodovacej praxe mal vedomosť, že žalovaná 2/ vykonáva

dražby aj v lokalitách bližších k nehnuteľnosti, o čom svedčí aj to, že prvé kolo dražby bolo konané v rámci kraja. Žalovaná 2/ preto mohla vzhľadom na lokalitu nehnuteľnosti vybrať za účelom zabezpečenia čo najvyššieho počtu záujemcov bližšiu lokalitu ako je napr. Zvolen, ktorý je vzdialený 69,7 km, Rimavskú Sobotu vzdialenú 29 km, resp. Lučenec vzdialený 15 km. Práve pre obyvateľov uvedených lokalít by bola ponuka nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dražby zaujímavejšia. Na základe uvedených dôvodov teda ustálil, že určením miesta dražby a zároveň aj času konania dražby došlo k ohrozeniu alebo k porušeniu práv dražbou dotknutých osôb a to najmä tým, že im hoci aj nepriamo bola znemožnená účasť na dobrovoľnej dražbe. Práve dražobník mal v spolupráci s navrhovateľom dražby zhodnotiť uvedené skutočnosti a zvoliť vhodnejšie miesto a vhodnejšiu hodinu konania samotnej dražby. Bolo povinnosťou dražobníka organizovať dražbu v regionálnej dostupnosti predmetu dražby, keďže bolo možné očakávať, že znalosť miestnych pomerov, oboznámenie sa s predmetom dražby a vyššia potencialita záujemcov regionálne naviazaných na predmet dražby povedie k vyššiemu záujmu a tým aj k vytvoreniu lepších podmienok pre konkurenciu účastníkov dražby t. j. k možnému vyššiemu výťažku z dražby. Určením vzdialenejšieho miesta výkonu dražby a nevhodného určenia jej začiatku, došlo k porušeniu práv žalobcu 1/, pretože ako vlastník nehnuteľnosti má právo, aby dražba prebehla v súlade so zákonom. Jedinou spojitosťou nehnuteľnosti a miesta konania dražby bolo výlučne sídlo žalovanej 2/. Napokon súd prvej inštancie zdôraznil, že kritériom pre výber miesta konania dražby nemôže byť len tá skutočnosť, že to je vhodné a najpohodlnejšie pre dražobníka. V kontexte uvedeného skonštatoval, že miesto ako aj čas konania dražby bolo určené v rozpore s § 11 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, čím došlo k ohrozeniu a k porušeniu osôb, ktorým sa účasť na dražbe znemožnila. K namietanému nepomeru medzi znaleckým posudkom vyhotoveným v roku 2015 a v roku 2019, súd prvej inštancie s poukazom na záver vyplývajúci z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dodal, že cena draženej nehnuteľnosti nemá za následok neplatnosť dražby. Výpracovanie znaleckého posudku predstavuje iba procesný podklad pre dražobníka, pri ktorom sa vychádza pri výkone dražby. Samotné nesprávne vyčíslenie hodnoty nehnuteľnosti nemôže zakladať predpoklad pred neplatnosťou dražby. Podľa zákona o dobrovoľných dražbách môže iba zakladať nárok žalobcu spojený so vznikom zodpovednosti veriteľa za spôsobenú škodu. V závere súd prvej inštancie poznamenal, že byt bol vydražený za 6 000 eur, čo predstavuje 75 % zo sumy určenej znalcom, preto považoval jej vydraženie za súladné s § 16 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách. Z dôvodu porušenia § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách určil neplatnosť opakovanej dobrovoľnej dražby. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi 1/ priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovaným 1/ až 3/ v plnom rozsahu.

1.7. Z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou 2/, súd prvej inštancie konanie o uplatnenou nároku v súlade s § 145 CSP zastavil. O trovách konania rozhodol v súlade s § 256 CSP.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 25. augusta 2022 sp. zn. 16Co/7/2022 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o určení neplatnosti opakovanej dražby konanej dňa 28. marca 2019 o 9.00 hod. na Notárskom úrade N.. Z. B., Košice, Alžbetina 32 a vo výroku o trovách konania voči žalobcovi 1/; žalovanej 2/ uložil povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania žalobcovi 1/.

2.1. Odvolací súd sa stotožnil so zisteným skutkovým stavom veci, ako aj s právnym posúdením uvedeným súdom prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti a k uplatneným námietkam uviedol, že dražba je verejným konaním, ktorého účelom je prechod vlastníckeho práva alebo iného predmetu dražby, konané na základe návrhu navrhovateľa, pri ktorom sa licitátor obracia na vopred neurčený okruh osôb, prítomných na vopred určenom mieste s výzvou na podávanie ponúk, a pri ktorom na osobu, ktorá urobí najvyššiu ponuku, prejde príklepom licitátora vlastnícke alebo iné právo k predmetu dražby, alebo verejné konanie, ktoré bolo licitátorom ukončené z dôvodu, že nebolo urobené ani najnižšie podanie. V prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona môže sa osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Citujúc ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách následne uviedol, že judikatúra súdov potvrdzuje, že organizácia dražby mimo sféry a umiestnenia predmetu dražby môže zakladať dôvod určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

sp. zn. 4Cdo /100/2012 (R 138/2014), z ktorého vyplýva názor, podľa ktorého „, ak ide o nehnuteľnosť určenú na bývanie, záujemcami budú spravidla osoby, pre ktoré je geografická poloha nehnuteľnosti rozhodujúca, pričom sa dá predpokladať, že záujem o takúto nehnuteľnosť v určitej lokalite prejavia zväčša osoby bývajúce (pracujúce) v jej okolí. V danom prípade obec, v ktorej sa nachádzajú dražené nehnuteľnosti, je od obce, v ktorej sa konala sporná dražba, najkratšou dopravnou trasou vzdialená 329 km (z časového hľadiska predstavuje takmer 4 hodiny). Takéto určenie miesta dražby - z hľadiska požiadavky, aby miesto dražby bolo určené tak, aby nebola obmedzená možnosť účasti na dražbe, nemožno považovať za zodpovedajúce ustanoveniu § 11 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, preto je potrebné dať za pravdu odvolaciemu súdu aj v tom, že došlo k porušeniu uvedeného ustanovenia.“ I keď v danej veci nešlo o tak veľkú vzdialenosť (329 km), ale o vzdialenosť kratšiu (156 km), odvolací súd zdôraznil, že i napriek tomu, že medzi Košicami a Filákovom premávajú pravidelné spoje, rozhodujúcim faktorom pre záver o nesplnení povinnosti v zmysle § 11 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách bol i čas konania dobrovoľnej dražby, ktorý obmedzil možnosť účasti na dražbe potencionálnym záujemcom o predmet dražby. Uvedené totiž potvrdzuje fakt, že aj keď je mesto Košice bežne dostupné vlastnou dopravou v trvaní takmer 2 hodín, ako aj autobusovými a vlakovými spojmi (v obmedzenom režime), samotná dražba sa mala konať o 9.00 hod., v dôsledku čoho potom záujemcovia v konečnom dôsledku nemali reálnu možnosť dostať sa do miesta konania dražby, prípadne to mohlo nepriamo obmedzovať možnosti účastníkov zúčastniť sa na dražbe. Súd prvej inštancie preto správne dôvodne poukázal na to, že predmetom dražby bol byt č. X Tachádzajúci sa v k. ú. Q., preto bolo možné očakávať, že najväčší záujem dražiteľov bude práve z tohto mesta, príp. z blízkeho okolia. Výslovne zdôraznil, že je potrebné vnímať i samotnú lokalitu tohto bytu, že ide o lokalitu, ktorá nie je ničím zaujímavá, nenachádzajú sa tu zaujímavé pracovné možnosti, tak isto neprichádza do úvahy ani potencialita záujmu za účelom rekreácie. Naopak ide o oblasť s hlboko poddimenzovanými zárobkovými možnosťami, ktorá nie je lukratívna ani z turistického hľadiska. Okrem iného aj z rozhodovacej činnosti okresného, ako i odvolacieho súdu je známe, že žalovaná 2/ vykonáva dražby aj v lokalitách bližších k bytu, ktorý je predmetom tohto konania, o čom svedčí aj to, že prvé kolo dražby bolo konané práve v rámci kraja (Revúca). Zároveň poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/58/2018, ktoré už zohľadňuje predchádzajúce rozhodnutie sp. zn. 4Cdo/100/2012, podľa ktorého samotná vzdialenosť miesta konania dražby do miesta draženej nehnuteľnosti nemusí byť vždy dôvodom vyslovenia neplatnosti dražby, ale dôvodom jej neplatnosti bude vždy vtedy, ak táto vzdialenosť viedla, prípadne spôsobila ohrozenie alebo porušenie práv dražby dotknutých osôb, a to napríklad tak, že im hoci len nepriamo znemožnila účasť na dobrovoľnej dražbe. Podľa uvedeného rozhodnutia, za neprimerané možno „bez ďalšieho“ považovať iba také miesto konania dražby, ak ním je v prípade dražby bežnej nehnuteľnosti bytu alebo rodinného domu, určenej na každodenné bývanie, miesto vzdialené niekoľko stoviek kilometrov od miesta, v ktorom sa dražená nehnuteľnosť nachádza, nie teda vzdialenosť do 100 km. V tomto prípade bola vzdialenosť 156 km, ale išlo nielen o samotnú vzdialenosť „bez ďalšieho“, ale aj o čas, kedy sa dražba mala konať. Je nutné vždy posúdiť konkrétne okolnosti toho ktorého prípadu, a to nielen v súvislosti s miestom, ale i s časom konania dražby. V kontexte uvedeného poznamenal, že nevhodné určenie nielen miesta, ale i času konania dražby aj podľa odvolacieho súdu navodzuje dojem, že to bolo práve cieľom navrhovateľa dražby a dražobníka. Práve dražobník mal v spolupráci s navrhovateľom dražby zhodnotiť vyššie uvedené skutočnosti a zvoliť vhodnejšie miesto, ako aj vhodnejší čas konania samotnej opakovanej dobrovoľnej dražby, pretože je práve povinnosťou dražobníka organizovať dražbu v regionálnej dostupnosti predmetu dražby, keďže nemožno očakávať, že znalosť miestnych pomerov, oboznámenie sa s predmetom dražby a vyššia potencialita záujemcov regionálne naviazaných na predmet dražby, povedie k vyššiemu záujmu, a tým aj k vytvoreniu lepších podmienok pre konkurenciu účastníkov dražby, teda v konečnom dôsledku k možnému vyššiemu výťažku z dražby. Zároveň zdôraznil, že bolo potrebné prihliadať aj na okolnosť, že v danom prípade išlo o dve kolá dražby. V prvom kole nebol žiaden záujemca, napriek tomu, že sa dražba konala v Revúcej, a druhého kola sa zúčastnil iba jeden obyvateľ Filákov. Je teda možné predpokladať, že v druhom kole, ktoré by sa konalo v meste bližšie Filákovu, napr. v Revúcej, prípadne vo vhodnejšom čase v Košiciach, by sa zúčastnil väčší počet dražiteľov. V takomto prípade by sa dalo povedať, že o draženú nehnuteľnosť bol záujem a v prípade vyššej ceny nehnuteľnosti mohol byť vyšší i výťažok dražby (sp. zn. 8Cdo/58/2018).

2.2. Napokon odvolací súd dôvodil, že jednou z podmienok úspešného vykonania dobrovoľnej dražby je navyše aj dostatočné informovanie o jej samotnom uskutočnení, čo má takisto vplyv na jej priebeh v spojení s určením miesta a času dražby. Povinnosť zverejniť konanie dražby na úradnej tabuli obce, na ktorej území sa dražená nehnuteľnosť nachádza, je daná práve v ustanovení § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách. Ako vyplýva z dôvodovej správy k tejto právnej norme, navrhované ustanovenie predstavuje snahu o posilnenie prvkov publicity a zvýšenie transparentnosti dražieb. Dobrovoľná dražba nemusí slúžiť len na uspokojenie záložného veriteľa z predmetu zálohu, ale môže umožniť aj vlastníkovi predať predmet dražby rýchlo a efektívne za čo najvýhodnejšiu cenu. Preto je dôležité zabezpečiť na dražbe čo najväčší počet účastníkov dražby (potenciálnych kupujúcich), a tým zabezpečiť čo najvyššiu cenu vydraženia. V kontexte uvedeného odvolací súd poukázal i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/241/2018, podľa ktorého „zverejnenie oznámenia o dražbe na úradnej tabuli obce, na území ktorej sa predmet dražby nachádza, zvyšuje informovanosť jej obyvateľov aj návštevníkov o existencii bytu, ku ktorému je možné nadobudnúť vlastníctvo v dražbe a o podmienkach dražby, čo má vplyv na ich prípadné rozhodnutie uchádzať sa riadne a včas o vydraženie nehnuteľností. Práve v tomto je nutné poukázať na prepojenie splnenia povinnosti v zmysle § 11 ods. 4 v spojení s § 11 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách. V nadväznosti na uvedené preto odvolací súd dospel k záveru, že porušenie povinnosti dražobníka zverejniť najmenej 15 dní vopred oznámenie o dražbe, ak je jej predmetom byt, na úradnej tabuli obce, na území ktorej sa predmet dražby nachádza, je takým porušením zákona o dobrovoľných dražbách, v prípade ktorého môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach požiadať súd, aby určila neplatnosť dražby. Žalobca 1/ ako pôvodný vlastník predmetu dražby takouto osobou je, pretože nezverejnenie oznámenia o dražbe na úradnej tabuli obce znižuje možnosť reálneho dosiahnutia vyššie uvedeného účelu dražby. Nemožno preto prijať ani argument žalovanej 2/ v odvolaní, v ktorom tvrdila, že ak nepreukázala zverejnenie oznámenia na úradnej tabuli mesta ani v periodickej tlači s pôsobnosťou minimálne pre obec v dostatočnej lehote tak, ako to ustanovuje zákon o dobrovoľných dražbách, nešlo o konanie tak závažné, aby bolo potrebné určiť neplatnosť dobrovoľnej dražby. Na záver odvolací súd poznamenal, že dôvody uvádzané žalovanou 2/, ako aj v následnom jej vyjadrení sú len polemikou so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, týkajúcimi sa porušenia právnej povinnosti v zmysle zákona č. 527/2002 Z. z. Rovnako ani argumentáciu vo vzťahu k vydražiteľovi, ktorý pochádza z Filákova, odvolací súd nepovažoval za prioritnú pre posúdenie dôvodnosti žaloby. Napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil v súlade s § 387 ods. 1 a 2 CSP. O nároku na náhradu trov v odvolacieho konania rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a zásadou úspechu žalobcu 1/ v odvolacom konaní, ktorému priznal nárok na ich náhradu proti žalovanej 2/ v rozsahu 100 %.

3 . Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná 2/ (ďalej len „dovolateľka“), ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) a písm. c) CSP. V súvislosti s namietaným porušením jej procesných práv tvrdila, že určenie miesta uskutočnenia dražby nie je skutočnosťou obmedzujúcou účasť na dražbe. Poukázala na skutkové okolnosti súvisiace s organizáciou opakovanej dražby v Košiciach, ako aj na to, že notári v Lučenci a v Rimavskej Sobote odmietli vykonanie osvedčenia o priebehu dobrovoľnej dražby. Podľa názoru dovolateľky úvahy súdov nižšej inštancie sú založené len na domnienkach o možnom vyššom výtlačku dobrovoľnej dražby, ktorá skutočnosť nebola v konaní preukázaná. S poukazom na judikatúru súdov namietala nevysporiadanie sa s tým, či kratšia doba zverejnenia oznámenia o konaní opakovanej dobrovoľnej dražby na úradnej tabuli mesta Filákovo a v regionálnej tlači mala negatívny dopad na žalobcu 1/, resp. prečo by konkrétne miesto konania opakovanej dobrovoľnej dražby v Košiciach malo negatívny dopad na žalobcu 1/, keď sa dražby zúčastnil a byt vydražil práve záujemca z Filákova, t. j. z mesta, kde sa byt nachádza.

3.1. V rámci namietaného nesprávneho právneho posúdenia uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 CSP, argumentovala tým, že pri riešení otázky neplatnosti dobrovoľnej dražby z dôvodu zverejnenia oznámenia v kratšej ako zákonnej lehote sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, lebo splnenie podmienky zverejnenia oznámenia je dovolacím súdom posudzované rozdielne. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky sp. zn. 8Cdo/132/2018 z 18. septembra 2019, sp. zn. 7Cdo/481/2014 zo 4. novembra 2015. Trvala na tom, že nepreukázanie zverejnenia oznámenia o konaní opakovanej dražby na úradnej tabuli mesta, ani v periodickej tlači s pôsobnosťou minimálne pre obec v lehote vyplývajúcej zo zákona o dobrovoľných dražbách, nebolo konaním závažným, aby bolo možné určiť neplatnosť dobrovoľnej dražby. Dôvodila, že žalobca 1/ nebol v pozícii účastníka dražby, ale v pozícii dlžníka, preto jeho práva neboli nezákonne dotknuté. V priebehu konania nebolo preukázané, že by bol byť podhodnotený, vydražený za neprimerane nízku cenu, alebo že by neexistovala pohľadávka žalovaného 1/. V tejto súvislosti poznamenala, že nie každé porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách je totiž zásahom do práv žalobcu ako pôvodného vlastníka predmetu dražby a má viesť k určeniu jej neplatnosti. Jediným pochybením aj keď nie v takej miere, aby to malo za následok neplatnosť opakovanej dobrovoľnej dražby bolo len to, že oznámenia o konaní opakovanej dobrovoľnej dražby boli zverejnené v kratšej lehote ako 15 dní, pričom na úradnej tabuli bolo zverejnené 7 dní a v periodickej tlači 6 dní pred opakovanou dobrovoľnou dražbou. Z uvedeného vyplýva, že boli zverejnené len kratšiu dobu. S poukazom na záver vyplývajúci z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. septembra 2019 sp. zn. 8Cdo/132/2018 podotkla, že žalobcovi 1/ nemohlo byť porušené žiadne právo, pretože nebol účastníkom dobrovoľnej dražby a nebol žiadnym záujemcom, ktorý by tvrdil, že sa o dražbe nedozvedel, a preto sa jej nemohol zúčastniť. Navrhla zrušiť napadnuté rozhodnutie, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie; uplatnila si náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobca 1/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že oznámenie o konaní opakovanej dražby mu bolo doručené až dňa 28. marca 2019 t. j. v deň konania dražby a nebolo zverejnené spôsobom a v lehotách, ktorý vyžaduje zákon. Podľa jeho názoru dovolateľka dovolací dôvod nevymedzila zákonom požadovaným spôsobom, len spochybnila správnosť rozhodnutí súdov nižších inštancií. Navrhoval dovolanie odmietnuť. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Žalovaní 1/ a 3/ písomné vyjadrenie k dovolaniu nepredložili.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

7. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním.

9. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

11. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

12. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva strany sporu a nesprávny procesný postup súdu reprezentujúci takýto zásah znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ich spravodlivé rozhodnutie (I. ÚS 26/94).

13. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. V zmysle uvedeného ustanovenia treba za nesprávny procesný postup považovať postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnoprávnemu rámcu, a tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

14. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 559/2018, III. ÚS 47/2019).

15. Podľa § 387 ods. 2 a 3 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

16. Civilný sporový poriadok umožňuje odvolaciemu súdu použiť tzv. skrátené odôvodnenie v rozsudku v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožní s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. V takom prípade sa môže obmedziť v odôvodnení len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti ďalšie dôvody. Zákon však vyžaduje, aby aj v prípade skráteného odôvodnenia odvolací súd zaujal jasné stanovisko k podstatným vyjadreniam strán predneseným v konaní na súde prvej inštancie, pokiaľ sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Povinnosťou odvolacieho súdu je zároveň vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Za podstatný je potrebné považovať taký argument, ktorý je relevantný, teda má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania (samostatne alebo v spojitosti s ostatnými okolnosťami) môže priniesť rozhodnutie priaznivejšie pre odvolateľa (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1296 s.).

17. Z okolností preskúmvanej veci vyplýva, že dôvodom určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby konanej dňa 28. marca 2019 určenej súdmi nižšej inštancie bolo porušenie povinnosti zverejnenia oznámenia o konaní opakovanej dobrovoľnej dražby na úradnej tabuli obce a v periodickej tlači najmenej 15 dní pred dátumom jej konania, ako aj určenie miesta a času začatia dražby (§ 11 ods. 1 a 4 v spojení

s § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách). K uvedenému záveru dospel súd prvej inštalácie na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého ustálil, že prvé kolo dobrovoľnej dražby sa konalo v Mestskom kultúrnom stredisku Revúca, ktorého sa nezúčastnil žiaden záujemca. Opakovaná dražba sa konala v Košiciach, ktoré je vzdialené najkratšou trasou 156 km od samotnej nehnuteľnosti. Mesto Košice je síce bežne dostupné vlastnou dopravou v trvaní takmer 2 hodín, ako aj autobusovými a vlakovými spojmi, avšak v obmedzenom režime, pričom cesta z Filákova do Košíc spravidla trvá do 3 hodín a nevylučuje sa nutnosť prestupu. Pokiaľ sa samotná dražba konala o 9.00 hod., záujemcovia nemali reálnu možnosť v prípade záujmu, dostať sa do miesta konania dražby, keďže bol prístupný len jeden spoj, aj to s odchodom o 4.00 hod. ráno z Filákova, čo záujemcov mohlo do značnej miery od dražby odrádzať. Uvedené teda mohlo nepriamo obmedzovať možnosti účastníkov konania zúčastniť sa na dražbe. Predmetom dražby bol byt nachádzajúci sa v k. ú. Filákovo. Je preto zrejmé, že najväčší záujem dražiteľov bolo možné očakávať práve z mesta Filákovo a z blízkeho okolia. V záujme zachovania regionálneho princípu a potenciality vyššej účasti účastníkov dražby, súd prvej inštalácie považoval za optimálne, aby miesto dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti bolo prinajmenšom na území kraja, kde sa nehnuteľnosť nachádza resp. v blízkych priľahlých mestách k nehnuteľnosti. Vzhľadom na lokalitu, v ktorej sa nehnuteľnosť nachádza ako aj to, že išlo o nehnuteľnosť určenú na trvalé bývanie, nebolo možné reálne predpokladať, že záujem o kúpu nehnuteľností bude zo strany záujemcov, ktorý nebývajú v danej lokalite. Ide presnejšie o lokalitu, ktorá nie je ničím zaujímavá, nenachádzajú sa tam zaujímavé pracovné možnosti, takisto neprichádza do úvahy ani potencialita záujmu za účelom rekreácie. Naopak, ide o oblasť z hlboko poddimenzovanými zárobkovými možnosťami, rovnako nie je lukratívna ani z turistického hľadiska. Zo zápisnice o priebehu dražby je zrejmé, že sa dražby okrem vydražiteľa nezúčastnil nikto, čo navodzuje dojem, že to bolo práve cieľom navrhovateľa dražby a dražobníka. Súd prvej inštalácie vychádzajúc z vlastnej rozhodovacej praxe mal vedomosť, že žalovaná 2/ vykonáva dražby aj v lokalitách bližších k nehnuteľnosti, o čom svedčí aj to, že prvé kolo dražby bolo konané v rámci kraja. Žalovaná 2/ preto mohla vzhľadom na lokalitu nehnuteľnosti vybrať za účelom zabezpečenia čo najvyššieho počtu záujemcov bližšiu lokalitu ako je napr. Zvolen, ktorý je vzdialený 69,7 km, Rimavskú Sobotu vzdialenú 29 km, resp. Lučenec vzdialený 15 km. Práve pre obyvateľov uvedených lokalít by bola ponuka nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dražby, zaujímavejšia. V kontexte uvedeného skonštatovali, že určením miesta dražby a zároveň aj času konania dražby došlo k ohrozeniu alebo k porušeniu práv dražbou dotknutých osôb a to najmä tým, že im hoci aj nepriamo bola znemožnená účasť na dobrovoľnej dražbe. Práve dražobník mal v spolupráci s navrhovateľom dražby zhodnotiť uvedené skutočnosti a zvoliť vhodnejšie miesto a vhodnejšiu hodinu konania samotnej dražby. Bolo povinnosťou dražobníka organizovať dražbu v regionálnej dostupnosti predmetu dražby, keďže bolo možné očakávať, že znalosť miestnych pomerov, oboznámenie sa s predmetom dražby a vyššia potencialita záujemcov regionálne naviazaných na predmet dražby povedie k vyššiemu záujmu a tým aj k vytvoreniu lepších podmienok pre konkurenciu účastníkov dražby t. j. k možnému vyššiemu výťažku z dražby. Určením vzdialenejšieho miesta výkonu dražby a nevhodného určenia jej začiatku, došlo k porušeniu práv žalobcu 1/, pretože ako vlastník nehnuteľnosti má právo, aby dražba prebehla v súlade so zákonom. Jedinou spojitosťou nehnuteľnosti a miesta konania dražby bolo výlučne sídlo žalovanej 2/. Napokon súd prvej inštalácie zdôraznil, že kritériom pre výber miesta konania dražby nemôže byť len tá skutočnosť, že je to vhodné a najpohodľnejšie pre dražobníka. V kontexte uvedeného preto skonštatoval, že miesto ako aj čas konania dražby bolo určené v rozpore s § 11 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, čím došlo k ohrozeniu a k porušeniu osôb, ktorým sa účasť na dražbe znemožnila. Odvolací súd sa stotožnil s uvedeným záverom súdu prvej inštalácie. Na zdôraznenie správnosti poukázal na judikatúru najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/58/2018, 4Cdo/100/2012 a judikát zverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 138/2014. V ich kontexte zdôraznil, že i napriek tomu, že medzi Košicami a Filákovom premávajú pravidelné spoje, rozhodujúcim faktorom pre záver o nesplnení povinnosti v zmysle § 11 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách bol i čas konania opakovanej dražby, ktorý obmedzil možnosť účasti na dražbe potencionálnym záujemcom o predmet dražby. Uvedené potvrdzuje fakt, že aj keď mesto Košice je bežne dostupné vlastnou dopravou v trvaní takmer 2 hodín, ako aj autobusovými a vlakovými spojmi v obmedzenom režime, samotná dražba sa mala konať o 9.00 hod., v dôsledku čoho potom záujemcovia v konečnom dôsledku nemali reálnu možnosť dostať sa do miesta konania dražby, prípadne to mohlo nepriamo obmedzovať možnosti účastníkov zúčastniť sa na dražbe. Skonštatoval, že súd prvej inštalácie správne zohľadnil

samotnú lokalitu, v ktorej sa predmet dražby nachádzal, ktorá nie je ničím zaujímavá, v ktorej sa nenachádzajú zaujímavé pracovné možnosti a do úvahy neprichádza ani potencialita záujmu za účelom rekreácie. Naopak ide o oblasť s hlboko poddimenzovanými zárobkovými možnosťami a nie je lukratívna ani z turistického hľadiska. Okrem iného poznamenal, že z rozhodovacej činnosti súdu je známe, že žalovaná 2/ vykonáva dražby aj v lokalitách bližších k bytu, ktorý bol predmetom dražby, o čom svedčí aj to, že prvé kolo dražby sa konalo v rámci kraja v meste Revúca. Dodal, že v danom prípade pri posudzovaní miesta a času konania dražby zohľadnil nielen samotnú vzdialenosť 156 km, ale aj čas, kedy sa dražba mala konať s prihliadnutím na konkrétne okolnosti danej veci.

17.1. K porušeniu ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách týkajúceho sa zverejnenia oznámenia o konaní opakovanej dobrovoľnej dražby na úradnej tabuli obce a v periodickej tlači najmenej 15 dní pred konaním dražby, na základe zistení vyplývajúcich z dražobného spisu a pripojených doručeníak súd prvej inštancie ustálil, že oznámenie o konaní opakovanej dražby bolo mestu Fiľakovo zaslané dňa 15. marca 2019, ktoré bolo vyvesené na úradnej tabuli od 21. marca 2019 do 28. marca 2019. V periodickej tlači v pôsobnosti daného regiónu bolo predmetné oznámenie zverejnené dňa 22. marca 2019. Z dôvodu nedržania zákonnej lehoty najmenej 15 dní na uverejnenie oznámenia na úradnej tabuli a v periodickej tlači, súd prvej inštancie skonštatoval porušenie § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách. Odvolací súd s poukazom na právny záver vyplývajúci z rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/241/2018, na zdôraznenie správnosti záveru uvedeného súdom prvej inštancie doplnil, že žalobca 1/ ako pôvodný vlastník predmetu dražby je takou osobou, ktorá môže tvrdiť, že porušením povinnosti vyplývajúcej z § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách, bola dotknutá na svojich právach a tým namietať neplatnosť dražby. Nezverejnenie oznámenia o dražbe na úradnej tabuli obce znižuje možnosť reálneho dosiahnutia účelu posilnenia princípu publicity a zvýšenia transparentnosti dražieb. Dobrovoľná dražba nemusí slúžiť len na uspokojenie záložného veriteľa z predmetu zálohu, ale môže umožniť aj vlastníkovi predat' predmet dražby rýchlo a efektívne za čo najvýhodnejšiu cenu. Preto je dôležité zabezpečiť na dražbe čo najväčší počet účastníkov dražby ako potencionálnych kupujúcich a tým zabezpečiť čo najvyššiu cenu vydraženia. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd skonštatoval, že nemožno prijať argument žalovanej 2/, týkajúci sa posúdenia porušenia ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách ako konanie, ktoré nie tak závažné, z dôsledku ktorého by bolo potrebné určiť neplatnosť dobrovoľnej dražby.

18. Nadväzujúc na uvedené dovolací súd konštatuje, že uplatnená námietka týkajúca sa absolútneho nevysporiadania sa s úvahou súdov nižších inštancií o porušení § 11 ods. 1 a 4 zákona o dobrovoľných dražbách nie je opodstatnená. Zhrnutie odôvodnenia napadnutého rozsudku vrátane odôvodnenia uvedeného súdom prvej inštancie v ich relevantnej časti dáva dostatočnú odpoveď na uplatnenú podstatnú argumentáciu žalovanej 2/ v zmysle § 387 ods. 3 CSP. Hodnotiaca úvaha súdov v danom prípade zodpovedá zásadám formálnej logiky, vychádza zo zisteného skutkového stavu veci a z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnym posúdením (§ 220 ods. 2 v spojení s § 393 ods. 2 CSP). Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné, alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05). Z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu vyplýva, že prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napádaného rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci v zásade nezakladá vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Do úvahy preto neprichádza ani relevantnosť námietky, že odvolací súd nedostatočným odôvodnením rozhodnutia dovolateľke znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

19. V zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) platí, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (II. ÚS 675/2014, IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, III. ÚS 32/07). Věcná spojitost' odôvodnenia rozhodnutia s princípom práva na

spravodlivý proces garantuje každému účastníkovi konania, že vydaný rozsudok musí spĺňať limity zrozumiteľného, určitého a logicky odôvodneného rozsudku. Iba skutočnosť, že dovolateľka sa s právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti jeho rozhodnutia (I. ÚS 188/06).

20. Ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia; ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (rozhodnutia vo veci Ruiz Torija proti Španielsku z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani proti Španielsku z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, Higgins proti Francúzsku z 19. februára 1998).

21. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Nie je porušením práva na spravodlivý proces iné hodnotenie vykonaných dôkazov, skutkových tvrdení účastníkov, ako aj iný právny názor súdu na dôvodnosť podaného nároku, resp. uplatnených námietok. Právo na súdnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom účastníka, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010).

22. Dovolací súd len poznamenáva, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú teda povolané súdy prvej inštancie a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (I. ÚS 6/2018).

23. Vzhľadom na uvedené dôvody, dovolací súd konštatuje, že prípustnosť a ani dôvodnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je daná.

24. Podľa § 421 ods.1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom, rozhodovaná rozdielne.

25. Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

26. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

27. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková). Môže ísť

tak o otázku hmotnoprávnú, ako aj o otázku procesnoprávnú (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Na to, aby na základe dovolania podaného podľa uvedeného ustanovenia mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti (vecnej prejednávateľnosti) dovolania, zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP. K posúdeniu dôvodnosti dovolania a teda vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení), môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania.

28. Dovolací súd posudzujúc prípustnosť dovolacieho dôvodu uplatneného podľa § 421 ods.1 CSP v súlade s § 432 CSP v spojení s § 124 CSP (I. ÚS 51/2020), v snahe autenticky porozumieť textu dovolania (IV. ÚS 15/2021, I. ÚS 115/2020, I. ÚS 336/2019) dospel k záveru, že dovolateľka namietala riešenie otázky neplatnosti dobrovoľnej dražby z dôvodu zverejnenia oznámenia v kratšej ako zákonnej lehote, pri riešení ktorej sa mal odvolací súd odkloniť od ustálenej rozhodovacej práce dovolacieho súdu a splnenie tejto podmienky je dovolacím súdom rozhodované rozdielne. V rámci dovolacieho prieskumu preto dovolací súd posudzoval, či napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu došlo k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP (R 83/2018, R 71/2018, čl. 2 ods. 1 a čl. 3 Základných princípov CSP) a či predmetná otázka je rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c) CSP, m. m. IV. ÚS 644/2021, I. ÚS 488/2023).

29. Podľa názoru dovolateľky konanie o nepreukázaní zverejnenia oznámenia na úradnej tabuli mesta, ani v periodickej tlači s pôsobnosťou minimálne pre obec v dostatočnej lehote tak, ako to ustanovuje zákon o dobrovoľných dražbách, nebolo závažným konaním, aby bolo možné odôvodňovať určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/123/2018 a 7Cdo/481/2014. Zdôraznila, že nie je každé porušenie ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z. zásahom do práv žalobcu ako pôvodného vlastníka predmetu dražby. Žalobca 1/ nebol v pozícii účastníka dražby, ale v pozícii dlžníka, preto jeho práva neboli nezákonne dotknuté.

30. Dovolaciemu súdu z rozhodovacej praxe je známe, že otázka posúdenia porušenia povinnosti zverejnenia oznámenia o konaní dobrovoľnej dražby bolo riešená v rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/241/2018, 6Cdo/66/2019.

31. Podľa § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách v znení účinnom k 28. marcu 2019, ak je predmetom dražby byt, dom, iná nehnuteľnosť, podnik alebo jeho časť, dražobník je povinný najmenej 15 dní pred konaním dražby zverejniť oznámenie o dražbe alebo oznámenie o opakovanej dražbe na úradnej tabuli obce alebo na elektronickej úradnej tabuli v časti určenej pre obec, na ktorej území sa predmet dražby nachádza. V rovnakej lehote zverejní oznámenie o dražbe aj v periodickej tlači s pôsobnosťou minimálne pre obec, na ktorej území sa predmet dražby nachádza, základné údaje o čase, mieste, predmete a najnižšom podaní dražby alebo opakovanej dražby. Obec je povinná bezodkladne a bezodplatne takéto oznámenie zverejniť.

32. Podľa § 21 ods. 2 veta prvá zákona o dobrovoľných dražbách v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby.

33. V uznesení z 25. februára 2021 sp. zn. 5Cdo/241/2018, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 88/2021, najvyšší súd judikoval právnu vetu v znení: „Nesplnenie povinnosti dražobníka zverejniť najmenej 15 dní vopred oznámenie o dražbe, ak je jej predmetom byt, dom, iná nehnuteľnosť, podnik alebo jeho časť, na úradnej tabuli obce alebo na elektronickej úradnej tabuli v časti určenej pre obec, na území ktorej sa predmet dražby nachádza, je porušením § 11 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona o

notároch, ktoré môže mať za následok neplatnosť dražby“. Z obsahu odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že „jednou z podmienok úspešného vykonania dobrovoľnej dražby je dostatočné informovanie o jej uskutočnení. Povinnosť zverejniť konanie dražby na úradnej tabuli obce, na ktorej území sa dražená nehnuteľnosť nachádza, je daná v § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách od počiatku účinnosti (1. januára 2003) tejto právnej úpravy v znení pôvodného textu („uverejnenie spôsobom v mieste obvyklým je pri dražbách nehnuteľností vždy aj uverejnenie na úradnej tabuli obce, na ktorej území sa nehnuteľnosť nachádza“). K zásadnej novelizácii tohto ustanovenia na jeho takmer dnešnú podobu s výnimkou textu alebo na elektronickej úradnej tabuli došlo zákonom č. 568/2007 Z. z. účinným od 1. januára 2008. Ako vyplýva z dôvodovej správy k tejto právnej norme, navrhované ustanovenie predstavuje snahu o posilnenie prvkov publicity a zvýšenie transparentnosti dražieb“. Dovolací súd ďalej zdôraznil, že „dobrovoľná dražba nemusí slúžiť len na uspokojenie záložného veriteľa z predmetu zálohu, ale môže umožniť aj vlastníkovi predat' predmet dražby rýchlo a efektívne za čo najvýhodnejšiu cenu. Preto je dôležité zabezpečiť na dražbe čo najväčší počet účastníkov dražby (potencionálnych kupujúcich), a tým zabezpečiť čo najvyššiu cenu vydraženia. Dosiahnutie tohto cieľa predpokladá dostatočné zverejnenie dražby, preto zákonodarca v § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách postupne rozširoval taxatívny výpočet spôsobov zverejnenia dražby bytu resp. domu. Zverejnenie oznámenia o dražbe na úradnej tabuli obce, na ktorej území sa predmet dražby nachádza, zvyšuje informovanosť jej obyvateľov aj návštevníkov o existencii bytu, resp. domu, ku ktorému je možné nadobudnúť vlastníctvo v dražbe a o podmienkach dražby, čo má vplyv na ich prípadné rozhodnutie uchádzať sa riadne a včas o vydraženie nehnuteľnosti“. Dovolací súd preto dospel k záveru, že porušenie povinnosti dražobníka zverejniť najmenej 15 dní vopred oznámenie o dražbe, ak je jej predmetom byt, dom, iná nehnuteľnosť, podnik alebo jeho časť, na úradnej tabuli obce, na území ktorej sa predmet dražby nachádza, je takým porušením zákona o dobrovoľných dražbách, v prípade ktorého môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Žalobca ako jeden z pôvodných podielových spoluvlastníkov predmetu dražby takouto osobou je, pretože nezverejnenie oznámenia o dražbe na úradnej tabuli obce znižuje možnosť reálneho dosiahnutia vyššie uvedeného účelu dražby“.

34. V uznesení z 28. augusta 2020 sp. zn. 6Cdo/66/2019, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 9/2021 veta druhá právnej vety, najvyšší súd judikoval: „Predpokladom úspešnosti žaloby o určenie neplatnosti dražby nie je len to, že boli porušené ustanovenia zákona, ale aj to, že žalobca bol práve porušením týchto ustanovení fakticky dotknutý na svojich právach. Obidva uvedené predpoklady musia byť splnené súčasne. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno na ich preukázanie v tomto prípade zaťažuje žalobcu“.

35. V danom prípade dôvodom určenia neplatnosti opakovanej dobrovoľnej dražby konanej dňa 28. marca 2019 bolo okrem iného porušenie zákona o dobrovoľných dražbách, porušenie ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách z dôvodu zverejnenia oznámenia o konaní dobrovoľnej dražby na úradnej tabuli súdu a v periodickej tlači v lehote kratšej ako 15 dní. Uvedená skutočnosť nebola v konaní sporná, lebo súdy nižšej inštancie pri posudzovaní tohto dôvodu namietanej neplatnosti vychádzali z pripojených doručení, ktorú skutočnosť nerozporovala ani dovolateľka. V podstate k namietanému posúdeniu „závažnosti“ porušenia povinnosti vyplývajúcej z § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách, dovolací súd sa nestotožnil s prezentovaným názorom žalovanej v otázke posúdenia porušenia povinnosti vyplývajúcej zo zákona o dobrovoľných dražbách ako nie závažného. Z normatívneho textu uvedeného ustanovenia nevyplýva, posudzovanie povinnosti zverejnenia oznámenia o konaní dobrovoľnej dražby na úradnej tabuli obce a v periodickej tlači v kratšej lehote ako zákonnej lehote najmenej 15 dní vopred ako závažné, alebo menej závažné. Úspešnosť dobrovoľnej dražby s prihliadnutím na cieľ, ktorý sa ňou sleduje (§ 2 písm. a) zákona o dobrovoľných dražbách) je závislosť od podmienok, za akých je vykonávaná. Jednou z týchto podmienok je aj dostatočná informovanosť čo najširšieho okruhu osôb o jej konaní, a tiež vhodne určené miesto, dátum a čas tak, aby sa dražby mohli zúčastniť všetci potencionálne záujemcovia o draženie, rovnako ako verejnosť. Uvedená povinnosť slúži pre transparentnosť dražby a pre dosiahnutie čo najväčšieho počtu účastníkov s tým, že okrem porušenia zákona o dobrovoľných dražbách je potrebné aj reálne dotknutie práv žalobcu tak, ako to vyplýva z vyššie uvedených judikátov R 88/2021a R 9/2021 (bod 32 a 33 odôvodnenia). Žalobca 1/ v

konaní namietal porušenie čl. 20 ods. 1 ústavy, porušenie práva na obydlie zaručeného čl. 21 ústavy a práva podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Dôvodil, že ochrana obydlia a ochrana vlastníctva sú garantované ústavou. Podľa jeho názoru sa mala dobrovoľná dražba striktnie uskutočniť v súlade s každým ustanovením zákona o dobrovoľných dražbách v spojení s ustanoveniami zákona č. 182/1993 Z. z. Odvolací súd v odôvodnení poznamenal, že žalobca 1/ ako pôvodný vlastník je osobou, ktorá môže byť na svojich právach dotknutá, pretože nezverejnenie oznámenia o konaní dobrovoľnej dražby na úradnej tabuli obce, znižuje možnosť reálneho dosiahnutia uvedeného účelu dražby. Dôvody žalovanej 2/ uvádzané v odvolaní, prípadne v jej následnom vyjadrení považoval odvolací súd len za polemiku so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie.

36. K uzneseniu z 18. septembra 2019 sp. zn. 8Cdo/132/2018, na ktoré dovolateľka poukázala, dovolací súd uvádza, že predmetné rozhodnutie sa týkalo iných skutkových okolností a to zverejnenia oznámenia o dražbe v Obchodnom vestníku, t. j. 21 dní po jeho uverejnení v registri dražieb, ktorá skutočnosť nemala za následok významné porušenie práv žalobkyne. Neskoršie zverejnenie oznámenia o dražbe v Obchodnom vestníku než v registri dražieb, ale 20 dní pred samotnou dražbou nemalo za následok nižšiu informovanosť verejnosti o dražbe, keď sa jej zúčastnilo 15 záujemcov. V preskúmvanej veci sa opakovanej dražby zúčastnil len jeden záujemca, pričom v Obchodnom vestníku bolo oznámenie o opakovanej dobrovoľnej dražbe zverejnené v Obchodnom vestníku č. 56/2019 vydanom dňa 20. marca 2019, t. j. 8 dní pred konaním opakovanej dražby (v spise na č. l. 152). Záver vyplývajúci z vyššie uvedeného rozhodnutia preto nebol použiteľný na danú vec.

37. Z rozsudku najvyššieho súdu zo 4. novembra 2015 sp. zn. 7Cdo/481/2014 vyplýva, že dovolací súd k otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby v zmysle § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách uviedol, že „zákon o dobrovoľných dražbách poskytuje ochranu vlastníčkovi predmetu nehnuteľnosti resp. dlžníkovi záložného veriteľa v rozsahu informačnej povinnosti dražobníka o skutočnosti, že došlo k vyhláseniu konania dražby v ustanovení § 17 ods. 5 písm. a) zákona o dobrovoľných dražbách, nakoľko je jednou z osôb, ktorým má dražobník povinnosť zasielať oznámenie o dražbe. Nedoručením oznámenia o opakovanej dražbe miestne príslušnému správcovi dane, nedošlo k dotknutiu práv žalobcu. I keď by mal dražobník vedomosť o pohľadávke správcu dane z nehnuteľnosti voči žalobcom v čase uskutočnenia rozvrhu výtlačku dražby, táto pohľadávka správcu dane by uspokojovaná nebola, keďže z výtlačku dražby neboli plne uspokojené ani pohľadávky so skorším podaním. Akékoľvek porušenie zákona o dobrovoľných dražbách nie je dostatočným dôvodom na určenie neplatnosti dražby, ale relevantné je len také porušenie zákona o dobrovoľných dražbách, ktorým je zároveň osoba aj dotknutá na svojich právach. Nedoručenie oznámenia o dražbe správcovi dane z nehnuteľností je, za skutkového stavu preukázaného v konaní, bez právneho významu vo vzťahu k žalobcom“. V danom prípade predmetom posúdenia nebola otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore, nakoniec ani sporná, preto ani uvedené rozhodnutie nie je aplikovateľné na preskúmvanú vec.

38. V kontexte uvedeného preto dovolací súd konštatuje, že napadnutým rozhodnutím nedošlo k odklonu od ustálenej rozhodovacej práce dovolacieho súdu vo vzťahu k určeniu neplatnosti dražby pre porušenie ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách. Ani otázka posúdenia splnenia podmienky zverejnenia oznámenia o konaní dražby nie je rozhodovaná dovolacím súdom rozdielne. Zhodnotenie individuálnych skutkových okolností týkajúcich sa konkrétnych vecí v súlade s ustanoveniami zákona o dobrovoľných dražbách nepredstavuje rozdielnu rozhodovaciu prax.

39. Vzhľadom na uvedené dôvody dovolací súd dovolanie žalovanej 2/ odmietol ako neprípustné v súlade s § 447 písm. c) CSP vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uplatnenému podľa § 420 písm. f) CSP, ako aj k dovolaciemu dôvodu uplatnenému v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) a písm. c) CSP.

40. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v súlade s § 453 ods. 1 v

spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalobcu 1/ vo vzťahu k žalovanej 2/ v dovolacom konaní, ktorému priznal nárok na ich náhradu proti žalovanej 2/ v plnom rozsahu v súlade s § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

41. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.